

OTO KONBIRATUA

Oto Australia'tik etorri zan eta Pototo'rekin topo egin ebanean, onelan diñotso bere lagun maiteari:

—Aspaldiko! Zenbat urte alkar ikusi barik... Egun au ospatu egin bear dogu, Pototo.

—Pozik, mutil.

—Zer egingo, dogu?

—Egin dagigun aparitxo bat gaur berton. Ondo deritxok?

—Ederto, ederto.

—Eta, non?

—Neregaitik kezkarik ez izan: esan emazteari aparitako plater bat geiago ipintzeko maiean eta an izango nazela bederatzietarako puntu-puntu...

* * *

GABONETAKO ESKEINTZAK

Otok eskuetan pardel bat dakar, paper politez bildua.

—Zer dakarrek or, Oto?

—Gabonetan gaiagozak...

—Eta?

—Badakik, andrea gozo tratatu bear...

—Joxeparentzako erregaloo...?

—Bai, orixe.

—Eta, zer eskatu dua andre Joxepak?

—Bisontezko jantzia ala garbikiña bat. Aukeratzeko zer.

—Pardel orretan bisontezko jantzia dakarkiot emazteari.

—Orelako zeredozer.

—Zorionak, mutil. I az senar tajuzkoa, i...!

—Kontu egik, ez dagoela merkatuan imitaziozko garbikiñik.

* * *

GOIZIK

Larunbat arratsaldetan urtentean eban Otok etxetik; baiña, noizko etorri? Andre joxepak ezin eban bere senarrarekin burutu: beti asarre berandu etorri eta sekulan ez zalako oitik jagiten.

Goiz aretan Oto alai ebillen bere bizarra kentzen. Andrea gerturatu jakonean, onelan diñotzo Otok:

—Andratxo, gaur ez zara asarre egongo berandu jagi nazelako...

—Arpa jotera al zatoz?

—Arpa jotera? Ez, andratxo, ez.

—Zertara, ba?

—Ara nire erlojuak zer diñon: bederatzia puntu.

—Bederatzia puntu, eta zer?

—Goiz dala, emakume. Jai-eguna eta goizeko bederatzia!

—Bai, bederatzia bai; baiña, jaia atzo zan eta ez gaur. Gaur astelena dozu...

—Eneee...!

* * *

POLTZA ALA BIZIA

Buru azkarra baiña ohea dala diño biotza zintzoa eta borondate ona. Au ez jakon palta gure lagun Oto'ri; baiña, buru bizkorra, batzuk zalantzan ipinten dabe.

Bateren batek ba-eban Oto'reggenako uste ona; orregaitik emon eutsoen milloi bat pezeta larruzko kartera batean Donostia'ra ereateko.

Beren kartera ori eskuan ebal ba-joian gure laguna arro eta tantaia baizen lerdin; baiña, orra bidetxu batean, arma eskuan ebal, gizaseme bat agertu:*

—Poltza ala bizial!

—Poltza, mutil, bizia baiña lenago.

—Ekarri, ekarri...!

—Tori diruok; ordañetan mesede bat eskatuko dautzut.

—Zer da? esan arin.

—Dirua artu egizu eta poltza niri laga.

—Ori besterik ez ba'da...

—Beste gauzatxo bat: poltza oneri tirotxo batzuek bota egiozuz. Orrelan zuloak ikusita, jakingo dabe nire nagusiek arrapatu egin daustela dirua.

Otok eskatu eban lez, ekin eutsen tiroka larruzko karterari. Bost zulo egin eutsosan beste balarik ez ebalako pistola arek. Orduan Otok, patxara ederrean, atera kolkotik bere pistola eta onelan esan eutsen gaizkilleari:

—Gora esku orreik. Dirua bere tokira eta ator nerekin orain...

Gero esango dabe Oto gizajoak ez dauala argirik bere kaskarrean.

* * *

GOSEA KENTZEKO

Bodegoi zaarreko mai luze batean egoan Pototo, Oto beste lagunekin. Pototo, argia zanez, aldizkaria irakurten asi zan. Erderaz, jakiña; euskaldunik ez eban irakurtzen da. Egon be ez. Gerrateko berri baltzak ziran: Frantzia, Ingalaterra eta Alemaniaren arteko gerra zitala. Alemania ito bearrean dauke beste guztien artean. Pototo irakurten:

—Alemania pide la pas.

—Ez eukan gose makala-Otok erantzun-lapak eskatzeko. Igeldo'pean ba-dagoz makiñatxo bat. Etorriko ba'lira...